Истинско и относително знание.

19-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(III ГОДИНА)
27. II. 1924 ГОД. — СОФИЯ.

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ—РУСЕ.
ул. Сараоолу № 21.

Истинско и относително знание.

19-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(III. ГОДИНА)
27. II. 1924 ГОД. — СОФИЯ.

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ—РУСЕ.
ул. Сараоолу № 21.

Истинско и относително знание.

Т. м.

Прочете се резюмето върху: „Отличителнитѣ чърти на търпѣнието“.

Прочетоха се нѣкои отъ темитѣ: „Най-важниятъ стихъ отъ Ев. на Иоана“.

„Многото знание“, казва Соломонъ, създава трѣвоги въ човѣшкото сърце, развива въ човѣка личнитѣ чувства, развива човѣшкия егоизмъ, недоволство, създава въ него високо мнѣние за себе си“. Слѣдователно, знанието на земята, можемъ да кажемъ, не е нужно за небето. Сега, искамъ да бѫда обективенъ. Това, че вие знаете да шиете хубави рокли, какво приложение може да има въ небето? Това, че може да пишете много хубаво, какво приложение може да има въ небето? Това, че сте рисувачъ, или че сте поетъ, какво приложение има въ небето? — Въ небето нѣматъ нужда отъ поети, отъ доктори, отъ проповѣдници; тамъ нѣма сѫдии, нѣма стражари, нѣма и министри. За земята тѣ трѣбватъ, но ако всичкото ви врѣме бѫде погълнато отъ тия работи,

като влѣзете въ невидимия свѣтъ, ще се намѣрите въ друго едно противорѣчие, много по-лошо, отколкото това на земята. Да кажемъ, честолюбивъ сте, искате да не се излагате прѣдъ свѣта. Какво трѣбва да направите? Който не иска да се излага, ще си има кжщица, креватъ, това — онова, но щомъ умрѣ, тогава ще дойде мжчението. Тамъ нѣма да има нищо. Като умрешъ, ще те пратятъ тамъ, дѣто не очаквашъ. Тамъ е злото. Нѣкои отъ васъ ще кажатъ: я бжде, я не. Така е, то е въпросъ на вѣра. Има знания относителни, които сж необходими само врѣменно, има и знания истински. Има нѣкои въпроси, които ние зачекваме, но които не сж толкова сжществени. Запримѣръ, тукъ вие може да сте единъ виденъ търговецъ. Въ небето, обаче нѣма търговци. Тамъ продаване платове нѣма. Печатари да печататъ книги нѣма, банки нѣма. Ще кажете: какво има въ небето? Има нѣщо, което хората не сж сънували. Павелъ казва, че чулъ и видѣлъ нѣща, които не могатъ да се изкажатъ. Тѣ сж извънъ опитностьта на хората. Това не ви казвамъ, за да ви поощрявамъ, защото вие на земята трѣбва да живѣете земенъ животъ, но тъй да го наредите, че да го съгласувате съ небесния. Въ това се състои изкуството на окултния ученикъ. Такъвъ човѣкъ азъ наричамъ Божественъ. Божествениятъ човѣкъ съгласува земния си животъ съ небесния. Това трѣбва да научите сега. Нѣкои мислятъ, че много обикновени работи се учатъ тукъ. Питамъ азъ тогава кой да е професоръ, или ученъ, който се занимава съ дълбоката наука, съ дълбокитѣ проблеми на математиката и геометрията, да ми каже, колко милиарда атоми съдържа думата „обичь“. Или, нека каже, колко вжтрѣшни вибрации има тази дума, и какви сж тѣ по дължина. Ще ми кажете: що ни трѣбва да учимъ дължината на тѣзи вибрации? Тъй разсжждавате обикновено, щомъ нѣмате нужда отъ нѣщо. Казвате: не ме интересува какъ е направено. Ще дойде день, когато ще имате нужда. Слѣдователно, това, отъ което сега нѣмате нужда, ще дойде врѣме да имате нужда. Умниятъ човѣкъ е като онзи земледѣлецъ, който приготвя, разорава земята за есеньта, или за пролѣтьта да посѣе.

Азъ съмъ ви говорилъ толкова пжти, и пакъ ще ви кажа: не виждамъ въ васъ изкуството да прѣвръщате вашитѣ мисли. Азъ се чудя на вашитѣ умове, какъ изопачавате думитѣ! И послѣ казвате: и Учительтъ е като насъ. Не, едно ще знаете: азъ не сжмъ като васъ. Това да знаете! По нищо не съмъ като васъ. Азъ абсолютно изпълнявамъ волята Божия, обръщамъ внимание на най-малкитѣ прояви въ себе

си и мога да трансформирамъ всѣко свое чувство, всѣка своя мисъль моментално. Туй е, което Богъ изисква отъ всинца ни — въ даденъ случай да не реагирашъ противъ волята Му. Въ момента, когато Господъ казва да мълчишъ — да мълчишъ. Когато Господъ казва да говоришъ — да говоришъ. Кагато Господъ казва да почивашъ — да почивашъ. Когато ти каже: работи: — да работишъ. Щомъ започнешъ да философствувашъ съ Него, всичкиятъ свѣтъ ще се обърне съ главата надолу. Нѣкои ще кажатъ: нали трѣбва да се разисква? Яковъ, като се бори съ Господа, какво получи? — Окуцѣ. Тогава Богъ дойде и му каза: „Отъ сега нататъкъ нѣма да се наричашъ Яковъ, а Израилъ." Кой си? — пита Яковъ. Нѣма да ти кажа, кой съмъ. Ти имашъ лошо име; ти си човѣкъ, който обичашъ да спъвашъ и да развращавашъ. Отъ сега нататъкъ ти трѣбва да бждешъ Израилъ. И Аврамъ има борба съ Бога, но по другъ начинъ; на него Богъ тури още една буква „а" на името му и стана Авраамъ. Туй значи, че отъ него се изисква приложение. Казвамъ: ние трѣбва да изискваме нѣщата не само обективно, но трѣбва да бждемъ абсолютно справедливи. Формулата: „Нѣма Правда като Божията Правда, само Божията Правда е Правда," трѣбва да я приложимъ все-

странно: и въ ума, и въ сърцето, и въ волята си. Да бждемъ тъй правдиви, както е Богъ правдивъ! Не приложете ли справедливостьта, не можете да приложите и Любовьта. Любовьта е сила, но трѣбва да я регулирате съ нѣщо. Какъ ще я регулирате? Запримѣръ, казваме: трѣбва да обичашъ нѣкого. Какъ? Коя е нормата? Вие хващате ржката на една ваша приятелка. Колко врѣме трѣбва да й държитѣ ржката? Майката, като хване своето дѣте, колко врѣме трѣбва да го държи? Това сж изяснения само. Природата не е оставила тия нѣща произволно. Тя е опрѣдѣлила, всичко точно. За да се излюпи едно пиле, колко врѣме е необходимо за това? — Три седмици. Всички ония, които се занимаватъ съ ботаника, знаятъ, колко врѣме трѣбва да стои въ почвата сѣмето на всѣко едно растение, за да поникне. Сега има единъ бързъ процесъ за никнене, но има и единъ по-бавенъ процесъ, който е по мекъ. По нѣкой пжть у васъ се зараждатъ контрасти. Може да дойде единъ силенъ контрастъ. Да кажемъ, нѣкой казва, че Господъ му е говорилъ. Вие може да схванете външната страна на въпроса и да се докачите. Казвате: на менъ Господъ не е говорилъ. Нима, ако азъ влѣза въ вашата кжща и видя, че свѣщитѣ ви горятъ, ще кажа, че не горятъ? Не,

ще кажа, че свѣщитѣ ви горятъ. Но може да направя и слѣдното: влѣза въ стаята ви и изгася свѣщитѣ. Вие казвате: горятъ ли свѣщитѣ? — Не, не горятъ. Какъ не горятъ? Влѣза отново въ стаята, извадя, кибритя и ги запаля: Въ този случай минавамъ за благороденъ човѣкъ. Такива работи на единъ ученикъ не се позволяватъ! Отношенията на ученика, трѣбва да бждатъ отношения къмъ Бога. Когато говоримъ за „ученици" подразбираме отношенията ви къмъ Божествения Духъ, който носи всички блага и дарби. Трѣбва да знаете, че този Божественъ Духъ никога нѣма да ви даде едно благо, докато не сте готови. Тъй че, да ви говори Господъ, или да не ви говори, зависи отъ вашата подготовка. Дарби, Той ги носи, и вие неможете да Го заставите да ви даде нито една, ако не сте готови. Ще Го заставите само тогава, когато изпълните волята Божия. Той е много внимателенъ! Когато бждете готови, ще ви даде нужното точно на време. Слѣдователно, ученикътъ има отношение къмъ Духа. Нѣкои отъ васъ казватъ: азъ трѣбза да бжда ржководенъ отъ Духа. Не смѣсвайте едно вашо лично отношение съ Духа. Послѣ, не смѣсвайте онзи врѣмененъ импулсъ съ това, че Духътъ ви говори. Духътъ е най-разумното сжщество. Онзи ученикъ, който търси виденъ

професоръ, намира го. Той е Учительтъ му. Учительтъ говори, той слуша. Това е най важниятъ моментъ за него. Много учители може да му говорятъ, но този, който може да внесе въ ума му свѣтлина, необходима за неговия животъ, това е Духътъ. Така трѣбва да разбирате. Щомъ дойде Духътъ, не може да има споръ. Когато двама души говорятъ, щомъ дойде този Духъ, когото ние познаваме, то като заговори единиятъ, другиятъ ще седне да слуша. Спорятъ ли двама души, тѣ говорятъ, а не Духътъ. Духътъ когато говори, има взаимна отстжпка. Не е въ бързането. Когато дойде до Божията работа, дали ще си въ началото, или въ края, все едно е **Тамъ, дѣто е Богъ, е все начало. Дѣто не е Богъ, е все край**. Ние може да обърнемъ и опашката да стане глава. Искамъ, забѣлѣжете това нѣщо въ себе си, да бждете ученици. Колкото се отнася до другитѣ нѣща, тѣ ще се изправятъ. Нѣма да остане нито една грапавина въ свѣта, която да не се изглади. Тъй казва писанието. Всичкитѣ грапавини, които сжществуватъ въ този свѣтъ, ще се изгладятъ. То е въпросъ само на врѣме. Нѣщата се проявяватъ въ врѣме. Въ свѣта ще дойдатъ нежелателни работи. Спорове сж се явявали, и ще се явяватъ. Не мислете, че само вие сте въ свѣта ученици. Въ свѣта има много школи.

Сега бихъ ви запиталъ: отъ гдѣ сѫ се явили тѣзи противорѣчия въ живота? Коя е сѫщинската причина, че хората не могатъ да се спогаждатъ? Нѣкой пише теза, оспорватъ му я, има опоненти. Той трѣбва да я докаже, да обоснове своитѣ твърдения.

За въ бѫдеще, ние ще поставимъ нашитѣ теми малко на по друга почва. На нѣколко души отъ васъ ще дадемъ да разработятъ нѣколко теми. Послѣ ще ги извикаме тукъ да докажатъ своитѣ твърдения, а другитѣ ученици ще оспорватъ. И еднитѣ, и другитѣ ще оспорватъ чисто научно. Да видимъ какъ ще изнесете истината. Запримѣръ какъ ще докажемъ на съврѣменния свѣтъ научно, че *Любовьта* е необходима, че кръвьта на ония хора, у които *Любовьта* се проявява, се различава по съставъ отъ кръвьта на ония хора, у които *Любовьта* не се проявява? Послѣ мускулитѣ на хората, които любятъ, се различаватъ отъ мускулитѣ на ония хора, които не любятъ, по качество и по количество. Не мислете, че *Любовьта* може сега да се прояви *Любовьта* се явява като вѫтрѣшенъ процесъ въ всичкитѣ сѫществувания на хората отъ милиони години. Вие сте засегнати отъ нея. Тази *Любовь* ще ви засегне дотолкова, доколкото може да внесе ония елементи, които сѫ необходими за вашето подигане. Слѣдователно,

единъ день ще дойдемъ до положение, по състава на кръвьта да опрѣдѣляме, до каква степень е достигнала любовьта въ всѣки човѣкъ. Ще вземете една капка кръвь, ще я разгледате подъ микроскопъ и ще знаете, дали даденъ човѣкъ има морални устои, или не. По кръвьта ще се познаете сами. Подъ „моралenъ устой" разбирамъ основа, върху която, каквато буря и да дойде отъ свѣта, да издържите. *Любовь*, която не може да издържи буритѣ на живота, е прѣходно състояние, което у всички хора сѫществува. У васъ може да се зароди страхъ: ами ако азъ не мога да издържа? — *Любовьта* изключава всѣкакъвъ страхъ. Страхътъ придружава само ония хора, които не се учатъ, които не изпълняватъ волята Божия. Когато дойде заимодавецътъ и поиска паритѣ като нѣмашъ страхъ те е. Когато дойде учительтъ а ти не си училъ урока си, страхъ те е! но щомъ си готовъ и знаешъ урока си, ти си смѣлъ и рѣшителенъ. Учительтъ познава, че си училъ, въ неговата душа има любовь къмъ тебе. Щомъ не се учишъ, ти се страхувашъ. Дѣйствително, ние сме възприели страха отъ животнитѣ. То е животинско състояние, отъ ксето не само трѣбва да се освободимъ, но трѣбва да прѣвърнемъ, неговитѣ енергии, да ги внесемъ въ човѣшкия животъ, за да ги облагородимъ. Страхътъ трѣбва да прѣвърнемъ въ благоразумие!

Сега, като ви говорихъ това, какво научихте? Пакъ толкова знаете, колкото и по-рано, т. е. любовьта въ васъ не е станала повече, отколкото преди. Тъй че и вие не сте се измѣнили. Азъ наричамъ силни думи тия които като изговоримъ да стане у насъ трансформиране, да кажемъ: азъ се измѣнихъ, не съмъ онзи, който бѣхъ по-рано. Запримѣръ, двама души сж се скарали отъ 10 години и не искатъ да се видятъ. Силна дума за тѣхъ ще бжде тази, която, като изговарятъ и двамата, да се помирятъ и да кажатъ: ние забравихме всичко, и двамата братя се пригърнатъ. Въ тѣхъ вече наистина има промѣна. Но, ако само ме слушате тукъ като ви говоря и у удобрявате всичко, но при все това всѣки си седи на своята позиция, вие нищо не сте придобили. Азъ искамъ да стане въ васъ извѣстна промѣна, да каже е: въ менъ е станала извѣстна промѣна. Постоянно трѣбва да става тази промѣна. Човѣкъ, който се усъвършенствува, той расте, той е като зората. Нали най първо се смѣта, че се появява на хоризонта малко свѣтлина, послѣ тази свѣтлина се увеличава, увеличава, докато най-послѣ, по обѣдъ дойде най-ярката свѣтлина. Вие ще кажете: не е врѣме сега за усъвършенствуване. То е другъ въпросъ, това сж ваши разсжждения. Ако искате да слѣдвате Божествения пжть, знайте, че той е само единъ, нѣма другъ пжть. Ако вие не се измѣните, може да слушате да ви се говори съ хиляди години, но най-послѣ ще кажете: нищо не научихъ! Азъ ви казвамъ: ако не работите съзнателно, за да се измѣните, дѣто и да идете, вие ще си останете все сжщитѣ. Европейскитѣ народи промѣниха ли се отъ 2000 години насамъ? Иди кажи на нѣкой евреинъ нѣщо за Христа! Все си е сжщиятъ той. Евреите и сега не обичатъ Христа. И днесъ, слѣдъ 2000 години нѣматъ любовь. Тѣ сж крайни материалисти, казватъ: ако приемемъ учението на Христа, ще спънемъ своята еволюция. Нека чака Христосъ да изучимъ работитѣ, та единъ день ще приемемъ Неговото учение. Практиченъ народъ сж тѣ! Може да кажемъ, че евреитѣ сж най-материалистическиятъ народъ. Синоветѣ на Якова продадоха брата си Иосифа. Юда, единъ отъ ученицитѣ на Христа, продаде Учителя си за 30 сребърника. Какво може да се очаква отъ хора, които постжпватъ по този начинъ? Не сж само евреитѣ такива. Евреитѣ сж разпръснати днесъ изъ цѣлия християнски свѣтъ. Колко народи днесъ дори биха продали Христа за 30 сребърника!

За васъ е важенъ въпроса за отношенията ви като ученици. Той е сериозенъ въпросъ. Знанието

ви на земята нѣма значение за небето. Туй да го знаете! Знанието, което ви е потрѣбно за другия животъ и това, което ви е потрѣбно за земята трѣбва да вървятъ паралелно. То е разумно. Това трѣбва да знае ученикътъ, туй прѣбва да учи сега. Има нѣкои проповѣдници, които казватъ: трѣбва да си продадете кѫщитѣ, имотитѣ, да живѣете само по Бога. Много пѫти християнитѣ сѫ се опитвали да служатъ на Бога, но все сѫ срѣщали нѣкаква спънка. Казватъ най-послѣ: свѣтътъ още не е готовъ. Знание трѣбва на хората, промѣна въ сърцата имъ — то е важното. Съвършена промѣна трѣбва да стане въ човѣшкото съзнание. Ако двама души могатъ да се обичатъ тъй, че всѣки въ себе си да счита интереситѣ на другия като свои, въпросътъ е разрѣшенъ. Това е съзнание! Ако въ всѣки едного има такова съзнание, че винаги да урежда въпроситѣ на ближнитѣ си прѣди своитѣ, свѣтътъ щѣше да бѫде другъ. Щомъ уреждаме своитѣ интереси прѣди тѣзи на ближния, свѣтътъ ще бѫде както е сега. Ако слугитѣ уреждатъ най-напрѣдъ работитѣ си на господаря, а послѣ своитѣ, и ако господаритѣ уреждатъ работитѣ на слугитѣ си прѣдъ своитѣ, не щѣше ли да бѫде по-добрѣ?

Когато ви се правятъ тия бѣлѣжки, имайте прѣдъ видъ, че вие като ученици на земята, сте отлични. Ако ви заведа горѣ на небето, и ви сравнявамъ съ другитѣ ученици тамъ, казвамъ: далечъ сте отъ тѣхъ. Ако отидете като ученици горѣ — тамъ ще ви пишатъ единица. Говоря ви истината тукъ и седемь можемъ да ви пишемъ, но горѣ — единица. Ще кажете: единица, плюсъ седемь, прави осемъ; осемь, дѣлено на двѣ, дава четири. Но единицата горѣ и седемьтѣ тукъ не се събиратъ. Затова ви казвамъ: трѣбва да се стремите! То е единъ вѫтрѣшенъ процесъ, не е нѣщо, което може да ви се даде готово, но трѣбва да го придобиете. Това е великото въ Божествената школа, че съвършенството можете да го придобиете.

Т. м

Миръ!

— Мирътъ носи Божията радость!